

Ola Ehn, vår chef och arbetskamrat

Natten till den 24 mars avled landsantikvarien Ola Ehn. För oss, hans medarbetare vid Upplandsmuseet, kom budet chockartat — Ola var ju ett med museet. Hans stillsamma sätt kunde aldrig dölja lidelsen och engagemanget inför vår gemensamma arbetsuppgift, att göra Upplandsmuseet till en angelägenhet för hela länets befolkning. Den entusiasm och glädje, som i så hög grad präglat — och präglar — vårt arbete tackar vi Ola för. Han förstod värdet av att låta olika uppfattningar brytas mot varandra, han uppmuntrade egna initiativ och eget ansvarstagande och han satte alltid gedigen fackkunskap i första rummet. Trots en alltför pressad arbetssituation hade Ola alltid tid att lyssna till sina medarbetare. Ett allmer krävande chefskap hindrade honom aldrig att vara en god och varm medmänniska till vilken varje anställd efter kort tid utvecklade en personlig relation.

Innehållet i den här årsboken är vårt tack till Ola. Årsboken Uppland var ett av Olas skötebarn. Under nästan två decennier var han dess redaktör och han medverkade själv i nästan varje årgång med uppsatser i de mest skilda ämnen. Så uppkom tanken på att vi, Olas medarbetare, skulle stå för innehållet i 1988 års Uppland. Artiklarna har ett brett kulturhistoriskt innehåll och de ansluter därmed till den tradition som Ola själv värnade om under sin långa tid som årsboksredaktör. Hans egna specialområden var ju många — de uppländska kyrkorna och prästgårdarna, de uppländska byarna, Uppsala stads bebyggelse och historia, den uppländska folkkonsten, det uppländska kulturlandskapet i vidare mening. Mellan vetenskaperna arkeologi, konstvetenskap och etnologi drog Ola inga skarpa gränser. För honom var den uppländska kulturhistorien en sammanhållen helhet.

Uppsala läns speciella karaktär vad beträffar mångfalden av kulturminnen från förhistorisk tid till i dag kräver en länsmuseumschef med osedvanligt bred kompetens. Ola svarade tillfullo mot detta krav. Han fostrades som yrkesman av sin företrädare landsantikvarie Nils Sundquist, i en organisation där det

var självklart — och nödvändigt — att den fackutbildade museimannen i sig skulle kunna förena många roller; forskarens, folkbildarens, museimannens och kulturminnesvårdarens. Samtidigt som Ola in i det sista satte den gedigna fackkunskapen i första rummet, visade han på senare år också allt större oro över den ensartade specialisering museimannayrket genomgått under 1970- och 1980-talen. Själv föregick han med gott exempel och fortsatte enträget genom åren att samtidigt ikläda sig museimannens alla olika roller.

Ola var i ordets rätta, positiva bemärkelse en gammaldags museiman. Få äger idag hans djupa kunskap om Uppland och dess kulturhistoria, få, om ens någon, kan idag uppvisa samma bredd som museiman. Vi som arbetade nära Ola påverkades alla positivt av hans entusiasm och arbetsglädje, av hans öppna attityd och vakenhet inför nya tankegångar och metoder inom museisektorn, av hans vänlighet och omtanke. Vi vill göra allt för att föra Olas arv och idéer vidare. Bättre kan vi inte hedra minnet av vår avhållne chef och arbetskamrat.

Personalen vid Upplandsmuseet

Ola Ehn 17/10 1933—24/3 1988

Ola Ehn föddes den 17 oktober 1933 i Vaksala prästgård och växte upp i en stor syskonskara med många gemensamma intressen. Hans far var socknens kyrkoherde. Hans mor hade starka kulturhistoriska intressen, speciellt den uppländska allmogekulturen i alla dessa former. Ola gick i skola i Vaksala kyrkskola och tog studentexamen 1953 vid Högre allmänna läroverket i Uppsala. Vid denna tid fick han uppleva den expanderande staden på nära håll. Inkorporerandet av Sala backar i Uppsala stad föregicks av många upprivande diskussioner bland sockenborna.

Ola tog starka intryck av den omgivning han växte upp i. Som prästpojke var det hans uppgift att visa den medeltida sockenkyrkan med sina målningar, sitt nederländska altarskåp och den medeltida kyrkboden för besökare. I den nära kontakten med prästgårdsarrendatorns familj fick han höra mycket berättas om livet i gamla dagar vid prästgården. Detta gav honom en djup känsla och ett livslångt intresse för denna speciella miljö.

Ola var en skicklig tecknare och målade mycket i yngre dagar. För hans konstnärliga utveckling var kontakterna med Vaksalakonstnärerna Gusten Widerbäck, Jonas Lindkvist och Bror Eriksson av stor betydelse, och Widerbäck undervisade honom i måleri. Redan i tonåren, strax efter kriget, lärde Ola känna den europeiska konsten, då han under cykelturer besökte katedraler, städer, konstmuseer och bondbyar i Holland och Frankrike. Skissböckerna vittnar om ett noggrant och koncentrerat seende. Många var också cykelturerna i Uppland, där Ola besökte de gamla kyrkorna och särskilt studerade de medeltida valvmålningarna. På detta sätt lärde han sig tidigt att på egen hand göra jämförande konsthistoriska studier.

Vid mitten av 1950-talet började han sina studier vid Uppsala universitet där konsthistoria blev hans huvudämne vid sidan av Nordisk fornkunskap samt Nordisk och jämförande folklivsforskning. Hans kandidatuppsats i konsthistoria ägnades hemsocknens kyrka och i folklivsforskning framlade han en uppsats om uppländskt allmogemåleri som skulle förebåda hans långt

senare publicerade *Rosor och flammande tulpaner*, 1979. I förordet till det senare arbetet tackar han sin mor som redan i hans ungdoms år väckte hans intresse för den uppländska allmogekulturen, liksom Nils Ålenius för dennes upptäckter från 1940-talet av olika målarstilar i Uppland. Olas tidiga studier om möbelmåleri stod på gränsen mellan folklivsforskning och konsthistoria i en tid då det folkliga måleriet ännu inte hade en plats inom den konsthistoriska disciplinen.

Under studentåren var Ola aktiv inom nationalslivet på Upplands nation och var under några terminer dess förste kurator — en god skola för administratörer. Här väcktes också hans intresse för nationshusen, den speciella typ av byggnader som präglar universitetsstaden Uppsala, och som resulterade i flera skrifter, främst *De första nationshusen*, 1977. För sina insatser inom uppländskt kulturliv blev Ola kallad till Upplands nations hedersledamot.

Den yrkesmässiga skolningen fick Ola under Nils Sundquists ledning, vid kulturhistoriska undersökningar i såväl Uppsala som vid kyrkorestaureringar i landskapet. Under åren som amanuens vid Upplands fornminnesförening 1958—1963 fick han gedigen kunskap om Uppsalas och Enköpings äldre bebyggelse, främst genom hans uppmätningar och dokumentationer av alla de byggnader som då revs i stor omfattning. Han kom också att utföra en rad rekonstruktionsritningar till Sundquists byggnadshistoriska artiklar, där Olas skickliga tecknande bidrog till förståelsen av problemställningen. Till arbetsuppgifterna hörde vidare att registrera Upplandsmuseets föremålssamling och även här använde han sig av tecknandet. Vid denna tid var Ola med att bilda FUMA, Föreningen Uppsala museimannaaspiranter, där han ledde de första uppmätningkurserna för blivande museimän.

1963 anställdes Ola vid Stockholms stadsmuseums byggnadsavdelning, där hans byggnadshistoriska kunskaper togs tillvara i samband med de omfattande saneringsarbetena i Gamla stan. Hans grundliga antikvariska utredningar gav bland annat nya argument i den heta debatten kring Räntmästarhusets bevarande. Olas linje i dessa fundamentala principfrågor kom senare att återspeglas i ”Lex Gamla Stan”, som förespråkade en varsammare hand vid restaureringar än vad som tidigare varit fallet. I dessa sammanhang kom han att anlitas som expert vid ett antal internationella konferenser om restaureringsfrågor.

1968 blev Ola chef för den nybildade vårdsektionen vid Riksantikvarieämbetet där man ledde de riksomfattande beredskapsarbetena. En av de första

insatserna kom hembygden till del, i samband med att det stora gravfältet vid Vaksala kyrka röjdes och frilades. Andra uppgifter rörde vården av de uppländska bruksmiljöerna, något som senare skulle bli ett av hans viktigaste och käraste arbetsfält.

Samma år framlade han sin licentiatavhandling i konsthistoria, *Uppsala stadsbild, stadens begynnande omvandling 1809—1867*, där han, inte minst i ett eget upprättat kartmaterial, visade Uppsalas förändring från småstad till begynnande storstad. Avhandlingsarbetet hade gått hand i hand med ett stort inventeringsarbete inom Uppsala stads historiekommitté där han tidigare arbetat och som redan 1964 hade presenterats i *Stadsbildens framtid*. Boken innehöll en historisk beskrivning och värdering av stadskärnans samtliga byggnader. Den utstakade en plan för bevarandeintressena och var direkt tillämpbar för stadsplaneringen. Den kom att bli en förebild för andra städers planering.

När Ola 1969 utsågs till landsantikvarie och chef för Upplandsmuseet blev han den yngste i ett kollegium av läns museichefer, och inom Upplandsmuseet och Upplands fornminnesförening skulle han komma att verka resten av sitt liv. Hans tid kom att präglas av stora utredningar, framtidsplaner och bevarandepolitiska ställningstaganden. Hans intresse för Uppsalas byggnadshistoria resulterade i en mängd undersökningar, alltid publicerade med de typiska, noggranna och pedagogiska rekonstruktionsritningarna, som i sig fick en lika vetenskaplig exakthet som texten. I ord och bild gav han liv åt syneprotokoll och uppmätningar som var hans viktigaste källor. Särskilt väl gjorda är de rekonstruktioner av olika tiders gatufasader som beledsagar hans undersökningar av exempelvis kvarteret Domen vid Fyris torg i *Politiska knuten*, 1983. Genom sina undersökningar av Övre Slottsgatan och Svartbäcksgatan lade han grunden till bevarandet av dessa idag så uppskattade stadsmiljöer. Mycket av denna forskning publicerades här i Årsboken Uppland, vars redaktör Ola var mellan 1969 och 1986. Årsboken var hans skötebarn och han värnade alltid om dess innehållsliga bredd och populärvetenskapliga profil.

Ola var djupt engagerad i bevarandet av de uppländska bruksmiljöerna och var bland de första som insåg dess internationella betydelse och särart. Han ägde som få en grundlig förtrogenhet i järnhanteringens historia och här, liksom i andra sammanhang, var det helheten han värnade om. Hans kunskaper om järnets historia och dess kultur, såväl materiell som social, finns publicerad i flera skrifter men också omsatt i praktisk kulturminnesvård.

Som landsantikvarie och Upplandsmuseets chef gav Ola aldrig upp sitt engagemang i folkbildningen. Han var en flitig föredragshållare, i både vetenskapliga sällskap och vid midsommarstånger och på bygdegårdar. Ständigt argumenterande i för kulturminnesvärden viktiga ämnen. Även här kunde han popularisera svåra problem, ofta med bilden som redskap. Fotografen Ola Ehn kommer att leva vidare och hans stora bildsamling skildrar landsbygdens och stadens förändring under de senaste tre decennierna.

Ola ville få oss att se och att vårda. Genom sitt omfattande författarskap har han delat med sig av sin stora kunskap om vårt gemensamma kulturarv. Men självfallet ger hans skrifter ljus åt bara den ena sidan. Lika viktiga var alla de intrikata ställningstaganden, yttranden och diskussioner han förde som landsantikvarie, i den ständiga dialogen med allmänhet och politiker.

Ola var som expert och forskare medlem i en mängd organisationer. Som ung student fanns han med i studentföreningar och sällskap. Som yrkesman fanns han med i än flera. Ola var bland annat ledamot i Naturhistoriska Riksmuseets styrelse liksom i Bruno Liljeforsstiftelsen, Uppsala stads historiekommitté, Läns museernas samarbetsråd och ledamot av Kungl. Gustaf Adolf Akademien. Sist men inte minst var han sekreterare i Upplands fornminnesförening och hembygdsförbund. I dessa sammanhang var han i själen en föreningsmänniska. Den personliga kontakten med medmänniskan var för honom lika viktig som arbetslivets eller forskningens byråkratiska och vetenskapliga ställningstaganden.

I ovanstående biografi har förutom redaktören även Wolter Ehn och Märith Ehn medverkat.

Ola Ehns tryckta skrifter 1953—1987

Denna bibliografi över Ola Ehns litterära produktion omfattar 119 nummer. Den sammanställdes av honom själv, en kort tid före hans bortgång.

- 1953 1 Mexikanskt. — *Pegasen, tidning utgiven av Artis Amici, den litterära föreningen vid Uppsala högre allmänna läroverk*, 1953, årg. 22. s. 18—19.
- 1955 2 Konsten på Upplands nation. — *Upplands nation* 1955:4.

- 1956 3 *Vaksala kyrka*. Vägledning. 4 sid. Uppsala 1956.
 4 Kyrkan och kyrkmiljön i Vaksala — en byggnadshistorik. Kandidatuppsats i konsthistoria. (Stencil.)
- 1957 5 Folkligt skåp- och kistmåleri i Uppland under 1700-talet. Kandidatuppsats i etnologi. (Stencil.)
 6 *Vaksala kyrka*. Vägledning. 2:a, omarbetade upplagan.
- 1958 7 *Vaksala kyrka*. Vägledning. 3:e, omarbetade upplagan.
 8 Utställning i Bondkyrko prästgård. — *Uppland* 1958. s. 158—161.
 9 Hembygdsdag med utställning i Riala. — *Ibid.* s. 161—164.
 10 Rikssalen på Uppsala slott och dess återställande 1932. (Anm. av) Rikssalen på Uppsala slott, En krönika i ord och bild till 25-årsminnet av dess restaurering 1932, sammanställd av Nils Sundquist, Uppsala 1958. — *Ibid.* s. 106.
 11 Uppsaliensisk universitetsmiljö. (Anm. av) Göran Lindahl, Universitetsmiljö, byggnader och konstverk vid Uppsala universitet, Uppsala 1957. — *Ibid.* s. 107.
 12 Uppsala-polisen 100 år. (Anm. av) Polisen i Uppsala 1858—1958, redigerad av Teddy Brunius, Uppsala 1958. — *Ibid.* s. 108.
- 1959 13 (Tills. med Anna-Märta Berg.). En rundvandring i Upplandsmuseet. — *Uppland* 1959. s. 43—59.
 14 Wasa-fynden. (Anm. av) Edward Clason och Anders Franzén, Wasa — fynd och bärgning, Stockholm 1959, Bengt Ohrelius, Wasa, kungens skepp, Stockholm 1959, samt Georg Hafström, En bok om skeppet Wasa, Stockholm 1959. — *Ibid.* s. 135—136.
 15 En bok om Svartlöga. (Anm. av) Eric Österman och Bertil Lagerström, Boken om Svartlöga, Stockholm 1959. — *Ibid.* s. 139—140.
- 1960 16 Vårda Uppland. — *Uppland* 1960. s. 156—158.
 17 Från 1600-talets Uppsala. (Anm. av) Diplomatsiskt mellanmål i Uppsala, utgiven av Sven P. Ullberg, Uppsala 1960. — *Ibid.* s. 150—151.
- 1961 18 Ekbergsgården i Enköping. — *Årsbok utgiven av Sydvästra Upplands Kulturhistoriska Förening* 1961. s. 4—14.
 19 Kyrkboden i Vaksala. — *Julhälsning till församlingarna i Ärkestiftet* 1961. s. 172—184.
 20 Prins Gustafs folkskola i Uppsala 1831—1959. — *Uppland* 1961. s. 72—94.
 21 Nationskrönika 1960. — *Upplands nations årsskrift* 1960 (tr. 1961). s. 53—59.
- 1962 22 *Vaksala kyrka*. Upplands kyrkor, 107. Uppsala 1962.
 23 Svensk folkkonst. — P. Clarijs, *Vad är antikt?* 2. Uppsala 1962. s. 100—106.
 24 En bild av Släps gamla kyrka. — *Halland* 1962. s. 45—53.
- 1963 25 Kyrkbyn i Norrby i gången tid. — *Salabygdens formminnesförenings årsbok* 1963. s. 1—34.
 26 Lerhus i Uppsala. — *Uppland* 1963. s. 99—110.
 27 Den mestertonska dryckeskannan. — *Upplands nations årsskrift* 1963. s. 8—10.

- 1964 28 Målade skåp och kistor i Uppland under 1700-talet. — *Uppland* 1964. s. 93—123.
- 29 (Medverkat i) *Stadsbildens framtid. Om konstnärligt och historiskt värdefull bebyggelse i Uppsala*. Uppsala 1964.
- 1965 30 Olof Sigfridssons hus och gård vid Stora torget i Uppsala, Skedet 1640-talet — 1839. — *Uppland* 1965. s. 69—100.
- 1966 31 Olof Sigfridssons hus och gård vid Stora torget i Uppsala, Skedet 1839—1963. — *Uppland* 1966. s. 65—84.
- 32 En ny sanering i Gamla stan, Från de byggnadshistoriska undersökningarna i kvarteret Pygmalion 1963—1965. — *Samfundet S:t Eriks årsbok* 1966. s. 95—142.
- 33 Saneringen av kvarteret Pygmalion i Stockholm. Rapport till mötet med Standing Committee "Historic Urban Areas" of International Federation for Housing and Planning i Bordeaux i november 1966. (Stencil.)
- 1967 34 Märkliga motiv från Uppsala. — *Uppsala Nya Tidning* 11.11.1967.
- 1968 35 Konfekt i sorg och glädje, Anteckningar kring högtidskonfekt och konfektse-der i Uppland. — *Uppland* 1967/68. s. 63—80.
- 36 Likfärd med grav i dragant och med urnor av karamell. — *Bröd, organ för Sveriges bageriidkareförening*, nr 3 och nr 4 1968. s. 18—20 resp. 48—49.
- 37 Uppsalas stadsbild, Stadens begynnande omvandling 1809—1867. Licentiatavhandling i konsthistoria. (Stencil.) 220 s. + ill.
- 1969 38 Byggnadshistorisk utredning. — *Räntmästarhuset, ett restaureringsproblem i Gamla stan*. Stockholm 1969. s. 2—7.
- 39 Norrlands nationshus. — *Norrlands nation, om- och tillbyggnad*. Uppsala 1969.
- 1970 40 Övre Slottsgatan i Uppsala. — *Uppland* 1970. s. 7—56.
- 41 Riksantikvarieämbetet. Vårdsektionen. Årsberättelse. — *Kungl. Vitterhets-, historie- och antikvitetsakademiens årsbok* 1969 (tr. 1970). s. 124—137.
- 42 Stadsutvidgning och laga skifte: Uppsala 1850. — *Sju uppsatser i svensk arkitekturhistoria*. Acta universitatis upsaliensis. Ars suetica 2. Uppsala 1970. s. 191—214.
- 43 Från hantverkargård till nation, Om nationshusets tillkomst och utveckling. — *Upplands nations årsskrift* 1969 (tr. 1970). s. 5—16.
- 44 Uppsalamiljö 1919—1969. — *Uppsala Byggmästareförening 1919—1969*. Uppsala 1970. s. 51—90.
- 1971 45 S:t Eriks Lervarufabriker (Inledning). — *Uppland* 1971. s. 70.
- 46 In memoriam (Gustaf Barre, Nils Edling, Hilmer Gelin, E. Alfred Jansson, Birger Steen, Viktor Ögren). — *Ibid.* s. 127—129.
- 47 Det är värt att bevara Gillet! — *Uppsala Nya Tidning* 17.7.1971.
- 1972 48 Vad Upplandsmuseets ledning tyckte om utställningen (Stoppa och klä om, tapetserarehantverket förr och nu). — *Svensk Tapetserare-Tidning*, januari 1972. s. 4—5.
- 49 Två Olandsskåp. — *Olands-bygden* 1972. s. 3—4.
- 50 Uppsala Ungdomsring och Upplandsmuseet. — Jubileumsbilaga till *Ring-*

- dansen, medlemsblad för Uppsala Ungdomsring*, november 1972. s. 48.
- 1973 51 Resa i Uppland 1834, Ur Julius Löbes resedagbok (Inledning). — *Uppland* 1972 (tr. 1973). s. 53.
- 52 In memoriam (Birger Nerman, Jöran Sahlgren, Aina Larsson). — *Ibid.* s. 67—68.
- 53 Tre märkliga uppsalafotografier. — *Uppland* 1973. s. 59—70.
- 54 In memoriam (Mårten Stenberger, Mats Åmark, Herman Svenngård, Viktor Svensk, Greta Lundevall). — *Ibid.* s. 71—72.
- 1974 55 När borgarna och professorerna i Uppsala var bönder. — *Lantmästaren, Organ för Sveriges Lantmästareförbund* 1974:1. s. 32—35.
- 56 Järnvägshistoria — kulturhistoria. — *Uppsala-Lenna Jernväg: invigd 1876 — återinvigd 1976?* Broschyr utgiven av Projektgruppen för Uppsala-Lenna Järnväg inom SRJmf. 2. 13—15.
- 57 Walmstedtska gården i Uppsala. — *Uppland* 1974. s. 89—103.
- 58 I Bennebol på 1860-talet, Ur Adolf Bladins minnesanteckningar ”Min första barndom” (Inledning och kommentar). — *Ibid.* s. 37—49.
- 59 In memoriam (Hjalmar Eriksson, M.P. Lijnsing, Sven Wallström). — *Ibid.* s. 153—154.
- 1975 60 Kulturminnesvården i Uppsala län. — *LantbruksKontakt* 1975:1. s. 3—10.
- 61 Svartbäcksgatan i Uppsala — ett angeläget vårdobjekt. — *Uppland* 1975. s. 39—102.
- 62 In memoriam (Fredrik Berg, Gunnar Ekholm, Paul Ekman, Manne Eriksson, Sigurd S. Johansson, Karl Wickström, Ingeborg Wilcke-Lindqvist, Eric Wolrath). — *Ibid.* s. 143—146.
- 63 Forsmark — ett uppländskt järnbruk. — *En hälsning till församlingarna i Ärkestiftet* 1975/76. s. 108—113
- 64 (Tills. med Helena Harnesk m.fl) *Byggnadstradition i Uppland*. Uppsala 1975.
- 65 (Medverkat i) Vattholma bruksbebyggelse under omdaning. Firma Diös 1976.
- 66 Bevara ljud och bild. — Svenska Museer 1975:1.
- 67 (Medverkat i) Rivningsåret 1975. — *Arkitektur* 1975:10.
- 1976 68 Svenska Museiföreningen. — *SMF-nytt* 1976:1.
- 69 In memoriam (Sven Edman, Gunnar Holmberg, Einar Levander, A.N. Sandén, Martin Söderquist). — *Uppland* 1976. s. 109—110.
- 1977 70 (Tills. med Helena Harnesk) Upplandsmuseet, I. — *Uppsala Nya Tidning* 11.2.1977.
- 71 *Vaksala kyrka*. Upplands kyrkor, 107. 2:a, omarbetade upplagan. Strängnäs 1977.
- 72 De första nationshusen, En intressant företeelse i universitetsstaden Uppsala. — *Uppland* 1977. s. 7—73.
- 73 In memoriam (Eric Hermansson, Åke Holmbäck, Gustaf Karlsson, Sune Lindqvist, Gils Olsson Nordberg, Ernst Sarby, Sven Sjöborg). — *Ibid.*

- s. 151—154.
- 74 (Tills. med Gunnar Elfström) *Sekelskiftets Uppsala i Dahlgrens bilder*. Södra Sandby 1977.
- 75 Ingen plåtpanel i kulturhistoriskt värdefulla miljöer. — *Kulturminnervård* 1977:6. s. 36—38.
- 1978 76 *Kvarteren Hjorten, Leoparden, Lindormen, Sandbacken, Tigern och Örtedalen i Uppsala, Katalog över gårdar och hus*. Uppsala 1978.
- 77 In memoriam (Elin Larsson, Olle Norbeck, Armin Tuulse, Gustaf Une-stam). — *Uppland* 1978. s. 97—98.
- 1979 78 Stenhuset i kvarteret Ubbo. — *Kungl. Vetenskapssamhället i Uppsala 25 år*. Uppsala 1979. s. 19—31. Samt i *Kungl. Vetenskapssamhällets i Uppsala årsbok* 1979.
- 79 *Rosor och flammande tulpaner, Folkligt möbelmåleri i Uppland*. Uppsala 1979.
- 80 In memoriam (Kerstin Broberg, Iris Ekman, Daniel Heilborn, August Isaacsson, Georg Jonsson, Lage Mattsson, Erik Olsson, Josef Selén, Dag Strömbäck, Enok Tapper, Sven-Erik Vingedal). — *Uppland* 1979. s. 99—102.
- 81 Järnhantering och järnbruk. — *Vägvisare till kulturen i Uppsala län*. Uppsala 1979. s. 110—143.
- 82 Städer och tätorter. — *Ibid.* s. 171—203.
- 83 Förord till facsimilutgåva av J.B. Busser, Utkast till Beskrifning om Upsala, 1769 och 1771. Uppsala 1979.
- 1980 84 (Tills. med Rickard Ringmar) *Upsala Sparbank 150 år*. Västerås 1980.
- 85 Uppsala år 1792 — dröm och verklighet, Kring Desprez' akvarell i länsresiden-sen på Uppsala slott. — *Uppland* 1980. s. 15—26.
- 86 Prästgårdar i Uppland. — *Ibid.* s. 79—172.
- 87 In memoriam (Nimrod Ahlinder, Karin Bratt, Gösta Holdo, Göran Knuts-son, Herbert Lennartsson). — *Ibid.* s. 173—174.
- 88 Från Upplandsmuseets arbetsfält 1979. — *Ibid.* s. 184—202.
- 89 Domkyrkan, Österbybruks herrgård och fornminnesförening. — *Samhälls-planering i Uppsala län 1967—80, Information från Länsstyrelsen*, september 1980.
- 1981 90 Tigern, Lindormen och Leoparden, Ur de fjellstedtska kvarterens bebyggel-sehistoria. — *Fjellstedtska skolan. Årsskrift* 1980 (tr. 1981). s. 17—26.
- 91 Nils Sundquist död. — *Upsala Nya Tidning* 14.8.1981.
- 92 In memoriam (Gunnar Hellström, Petrus Lindgren, Nils J. Nilsson, Paul Olsson, Gurli Taube). — *Uppland* 1981. s. 153—155.
- 93 Från Upplandsmuseets arbetsfält 1980. — *Ibid.* s. 163—183.
- 1982 94 Geijersgården i Uppsala återställs. — *Meddelanden från Upplands fornminnes-förening och hembygdsförbund/Upplandsmuseet* 1982:3. s. 5—6.
- 95 *Nils Sundquist 11/10 1902—11/8 1981*. *Uppland* 1982. s. 7—12.
- 96 In memoriam (Karl Arosenius, Henrik Cornell, Gottfred Fredlund, Gustaf Holmgren, Elsa Lidberg, Martin Olsson). — *Ibid.* s. 150—152.

- 97 Från Upplandsmuseets arbetsfält 1981. — Ibid. s. 160—187.
- 1983 98 "Politiska knuten" och dess grannar vid Fyristorg, Den bebyggelsehistoriska utvecklingen efter 1642. — *Politiska knuten, Gammal Uppsalamiljö i ny skepnad*. Uppsala 1983. s. 32—56.
- 99 In memoriam (Per Axel Björkman, Greta Ericson, J. Walfrid Gustafsson). — *Uppland* 1983. s. 100—101.
- 100 Från Upplandsmuseets arbetsfält 1982. — Ibid. s. 108—135.
- 1984 101 Städer och tätorter. — *Bygd att vårda*. 1. *Kulturhistorisk utveckling i Uppsala län*. Uppsala 1984. s. 113—139.
- 102 Järnhantering. — Ibid. s. 140—158.
- 103 Enköpings stad. — *Bygd att vårda*. 3. *Kulturmiljöer i Enköpings och Håbo kommuner*. Uppsala 1984. s. 51—54.
- 104 Uppsala. — *Bygd att vårda*. 4. *Kulturmiljöer i Uppsala kommun*. Uppsala 1984. s. 40—47.
- 105 Upplandsmuseet, länsmuseum för Uppsala län. — *Museiboken*. Borås 1984. s. 16—25.
- 106 Planering och byggande kring Vaksalatorg. — *Liv & leverne kring Vaksalatorg*. Uppsala 1984. s. 16—31.
- 107 Dragarbrunnsgatan och kvarteret Kransen, En bebyggelsehistorisk tillbakablick. — *Dragarbrunn, En Uppsalagatas historia och förnyelse*. Uppsala 1984. s. 15—35.
- 108 Spikfabriken i Wareham — levande industrihistoria. — *Svenska Museer* 1984:3. s. 12—14.
- 109 Geijersgården i Uppsala. — *Uppland* 1984. s. 31—53.
- 110 In memoriam (Gustaf von Ehrenheim, Bror Erixon, Leonard Larsson, Lars Olsén, Carl Schollin, Ebbe Selén). — Ibid. s. 123—125.
- 111 Från Upplandsmuseets arbetsfält 1983. — Ibid. s. 132—157.
- 1985 112 Stabby prästgård under 400 år. — *Nathan Söderblom och Stabby prästgård*. Karlstad 1985. s. 12—31.
- 113 (Medverkat med bildurval och bildtexter i) *Uppsalakalendern 1986*. Utgiven av IK Sirius.
- 1986 114 Ur askan en ny stad. — *Historiska Nyheter* nr 34. Uppsala 1986.
- 115 Två arkitekter. — Ibid.
- 116 Borgarna skapade den nya arkitekturen. — Ibid.
- 117 *Uppsala slott*. Broschyr utgiven av Stiftelsen rikssalen på Uppsala slott. Uppsala 1986.
- 118 (Medverkat i) *Matematiskt-informationsteknologiskt centrum*. Broschyr utgiven av Informationsavdelningen vid Uppsala universitet. Uppsala 1986.
- 1987 119 Kvarteret Sandbacken: litet om dess bebyggelseutveckling. — *Från bryggeri till bibliotek i Sandbacken*. Uppsala 1987. s. 40—47.

Ola Ehn har varit redaktör för årsboken UPPLAND fr.o.m. årgång 1970 t.o.m. årgång 1985—86. Han har även ingått i redaktionen för Upplands fornminnesförenings tidskrift och Meddelanden från Upplands fornminnesförening och hembygdsförbund.